

KONU: ATEŞ ÇEMBERİNDEKİ ÜLKE : TÜRKİYE

KONUŞMACI : KAMURAN İNAN

TARİH : 11.12.2006

YER : ATILIM ÜNİVERSİTESİ SEYHAN CENGİZ TURHAN KONFERANS SALONU

Başkan:

Benim çok kıymetli bir konuğum var. Değerli Bakanlarımızdan Enerji eski Bakanlarımızdan, eski büyükelçilerimizden Sayın Kamuran İnan aramızda. Aynı zamanda TBMM eski Dışişleri Komisyonu Başkanı. Şu anda bence en önemli özelliği Türkiye'nin sayılı ve ender eşi bulunuyor mu bilmiyorum akil insanların biri olmasıdır. Yani yol gösterici, kendisinin fikirlerine illaki danışılması gereken bir şalter durumunda. Üniversitemize şeref verdikleri için kendilerine çok teşekkür ediyorum. Müsaade ederlerse kendilerini kürsüye davet ediyorum efendim.

KAMURAN İNAN

Sayın Rektörüm, değerli öğretim görevlileri, sevgili gençler. Sizin aranızda bulunmak ve uzun senelerin verdiği bilgi ve tecrübe birikimini sizlerle paylaşmak imkanı bulduğumdan çok mutluyum. Aslında aklınızda tutun yaşlanmanın tek avantajı, kazancı tecrübedir. Tecrübe, diplomayla edinilmez parayla alınmaz, yaşamakla edinilir, tecrübenin de değeri paylaşılmasındadır. Paylaşılmayan tecrübe yer altındaki maden gibidir. Bundan dolayıdır ki çok pahalıya mal olan devlete millete uzun yılın tecrübe ve bilgi birikimini bu gibi toplantılara insanlarımızı aktarmak ve yazılı olarak kitap şekline, gene milletimizin mirası olarak kendilerine bırakmayı bir vazife biliyorum ve bu vazife duygusuyla aranızdayım. Beni sizlere tanıtırken "eski düşünür" dedi sizlerde ilerde inşallah bir hayli konulara eskici olacaksınız bunu da aklınızda tutun.

Biliyorsunuz 2. Dünya Savaşı'ndan sonra 8 şubat 1945'te savaşın galipleri Roosevelt, Churchill ve Stalin Yalta'da bir kağıt üstünde bir dünya düzeni oluşturdular. Bu dünya düzeninin temelinde bir Doğu Bloku, Sovyetler Birliği etrafında daha sonra Varşova Paktı şeklinde 1955 ten itibaren, Batı da ise Amerika Birleşik Devletleri 1949 Nisan 4'de kurulan NATO ve Demokratik Memleketler gibi ikinci katagoriydi. Bir de arada Bağlantısızlar denilen bir grup Nehru, Tito ve Nasır, kurdukları bir grup, 3. dünya var. 9 Kasım 1989'da Berlin duvarının yıkılmasıyla bir çok şey yıkıldı. Bir defa Bloklar sistemi yıkıldı, Soğuk savaş son buldu. 74 yılı Sovyetler Birliği ve Dünyanın büyük kısmına hatta bir ara Dünya insanının %40'na hakim olan komünizm bir siyasi ve sosyal sistem olmaktan çıktı yıkıldı. Bloklar sisteminin yıkılmasıyla tek bloklu bir dünya meydana geldi Amerika Birleşik Devletleri tek başına bir blok haline geldi ve dünyanın bir numaralı teknolojik ekonomik ve askeri gücüyle ki bu hemen bir parantez açarak söyleyim bizim atalarımızın İstanbul'u fethinden 39 yıl sonra Amerika kıtası keşfedilmiştir ve orada kurulu devlette bu sene 230. yılını doldurmuştur bunlar bugün dünyanın bir numarası ve 1969 Temmuzundan başlayarak aya 6 defa insan ayağını bastırılmış, önceki yönü yine füze gönderen bir devlet. Bizim hala gidemediğimiz Anadolu köyleri var ve 10 bin köyümüzde hala su yok 4 milyon vatan evladı çocuk okula gitmek şansından ve imkanından mahrum. Burada çok derin sualler var. Amerika Birleşik Devletleri tek başına bir blok haline gelince dünyayı kendi milli menfaatlerine göre şekillendirmeyi planladı ve bunu yaparken de hiç kimseyi yanına almamak danışmamak NATO müttefikleri dahil olmak üzere bu aslında Orta Doğu projesi veya Büyük Orta Doğu ne dersiniz bunun bir başlangıcıdır şekillendirmek dünyayı ve bunun tabii sebebinde de bugün dünyanın bir numaralı stratejik maddesi haline gelen enerji bulunmaktadır Amerika Birleşik devletleri 1970'ler 73 79 enerji bunalımında dışarıya %8 oranında bağımlıydı. Bugün %55 yakın bir gelecekte %70'lere çıkacak, tabii enerji bugün kalkınmanın ve sanayinin bel kemiğidir, kan damarıdır. Halen dünyada günde 84 milyon varil petrol tüketilmektedir, bunun %25'ini Amerika Birleşik Devletleri tek başına tüketmektedir Diğer memleketlerde yeni yükselişe geçen Çin tüketmektedir ve Irak savaşının da temelinde bu var. Afganistan ve Afganistan dolayısıyla Orta Asya memleketlerine Akdeniz bu varlıklarını sürdürmek Amerika Birleşik devletleri bu var Karadeniz bölgesinde Bulgaristan ve Romanya'ya yerleşmek Karadeniz Bölgesinin enerji akım yolu haline gelmesi politika yaptığını akılda tutmak lazım. Amerika'NIN tek başına hareket etmesi bu sefer kendi müttefiklerinin çoğunluğunu da rahatsız etti. Başta Almanya ve Fransa olmak üzere bazı Avrupa Birliği memleketleri ortada bir bölünme oldu,

Amerika'nın bir nevi önünü kestiler zorluklar yaratmak Amerika'nın tek başına bu sistemi kurmasına önlemek 1991 yılında şimdiki Başkan Bush'un babası gene Başkan Bush'un Vietnam savaşı sırasında bir sözü vardı "Yeni Dünya Düzeni". Aslında o sözden bu yana bir düzen değil tam bir düzensizlik hatta bir anarşi ortamı yaşanmaktadır. Amerika'nın yayın organı Daily News'un bir ifadesi var; diyor ki, "dünya kontrolden çıkıyor" ben onu biraz daha zorlayarak diyorum ki, "dünya neredeyse yörüngesinden çıkmak üzere ve yörüngesini zorluyor". Bu dünya, soğuk savaşın getirdiği ile Dünyada barış, işbirliği ve yeni bir atmosfer beklerken 21 yy'ın bir nevi barış yüzyılı olacağı tam aksi gelişmeler maalesef baş göstermekte anarşik bir ortam ve bölgesel savaşlarla karşı karşıya bulunmaktayız. Türkiye'miz bakımından bu çok daha zor çok daha riskli. Hem Türkiye'nin coğrafyası zor. Napolyo'nun sözüdür; "coğrafya milletlerin kaderini tayin eder", Bizim coğrafyamızın hem avantajları var hem de büyük zorlukları. Çağımızda, ne coğrafyanızı değiştirebilirsiniz nede komşularınızı seçebilirsiniz, nihayet buna uymak mecburiyetindediniz. Avantajları çok belirttim ama verdiği zorluklarda çok. Çünkü bizim bulunduğumuz yer, dünyanın en kullanımlı üç bölgesinin üçgeninin ortasında. Doğudan baktığınız zaman Kafkaslar ve onun ötesinde daha henüz bağımsızlıklarına 90-91 yıllarında kavuşmuş istikrarını bulamamış birinci nesillerin iktidarı sürdürdüğü komünizm döneminin ve demokrasinin gelişme istidadını bile göstermediği mevcudiyetin bulunmadığı ve üstelikte enerjinin de çok yoğun olması nedeniyle dış güçlerin dikkatini ve ilgisini çeken bir bölge. Gürcistan'ı alın iç sıkıntıları var Rusya Federasyonu ile büyük zorlukları var, Rusya Federasyonunun askerleri çekme yolunda verdiği anlaşmaya rağmen çekmemesi hadisesi var. Amerika Birleşik Devletleri orada bir üst edinmiş vaziyette, ondan daha aşağıya inerseniz bir Azerbaycan Ermenistan Ermenistan'ın tecavüzü, toprakların %20'sinin işgali 1 milyondan fazla insanın topraklardan çıkarılması ve oradaki geldiği durum. Çeçenistan'a geliyorsunuz Rusya'nın en büyük problemi durumunda ve bizim Çeçen orijinli insanlarımızın çokluğu nedeniyle bize karşı sıkıntı ve endişesi durumu bulunması hatta bizim bunlara yardım ettiğimiz gibi bir iddia sahibi olması. Ermenistan, malum hem komşumuz hem devlet olarak tanıdık diplomatik ilişki kurmamakla beraber dünyadaki diasporasını bize karşı çok kullanan bir memleket. Ve İran ve diğerleri başka bir katagoriye koyacağım ama henüz yeniden söyleyeyim ki 6 sene önce İran Güçlü bir işbirliği anlaşması yaptı Ermenistan ve Yunanistan ve İran hatta büyükelçilerle görüştüm, dedim hadi Ermenistan komşunuz anladıkta Yunanistan'ın burada ne işi var tabi cevap vermedi ne işi olduğu da malum tabi bu kapılarındaki infilak. Bizim batımızda Balkanlar, malum tarih boyunca itilafların en yoğun olduğu hatta 1. Dünya Savaşında dahi bunlar bir suikasttan kaynaklanan hadisesi malum bunda çok iyi biliyorsunuz Tito'nun ölümünden sonra, eski Yugoslavya'nın parçalanmasıyla beş devletin doğması, bunlar arasındaki ilişkilerin zorluğu, bunların ayakta durabilme hadisesi, 92-95 Bosna Hersek Savaşı 260.000 insanın sadece dinlerinden dolayı Avrupa'nın burnunun dibinde göbeğinde 20 yüzyılın sonunda katledilmeleri, yani bir soykırım hadisesi ve bütün Avrupa'nın seyirci kalması, burada bir parantez açarak şunu ilave etmek istiyorum biliyorsunuz Lahey'de savaş suçları mahkemesi savcısı Karle Del Ponte, İsviçreli bir bayan aynen şu ifadeyi kullandı; "bu katliamı Avrupalılar biliyordu". Fransız'ların günümüz filozofu'nun bir kitabı var, 1000 sayfaya yakın, "Sabıkalı Yarım" o kitabında diyor ki, "ben Saray Bosna'daydım bu katliam sırasında insanlar çoluk çocuk hiçbir fark gözetilmeden sistematik bir şekilde yok ediliyordu. Paris'te Başkan Mitterand'ı ziyaret ederek bu durumu anlattık ve buna seyirci kalamadık hiçbir tepki göstermedi diyor sonra bir araştırma yaptırdım diyor meğer Miloseviç toprağı bol olmasın öldü Lahey'de biliyorsunuz diyor ki Miloseviç bütün Avrupa liderlerini ikna etmiş bize karışmayın biz Balkanlardan Türklüğün İslam'ın ve Türk Kültürünün bütün izlerini sileceğiz. Nitekim Bosna-Hersek savaşı sırasında her vesile beyan ve iddiaların Sırp'ların buradaki Osmanlı ve Türklük izleri silinecektir, buradaki Camiler yıkılacaktır, kiliseler yapılacaktır ifadeleriyle doluydu, yani böyle bir tablo. Şimdi Kosova durumu var, pamuk ipliğiyle ancak böyle yürütülebilen kararda var, Makedonya var Yunanistan'la olan sıkıntılar, Arnavutluk, ekonomik seviye düşüklüğü ve çevresindeki sıkıntılar Hırvatistan, yani ortada son derece tehlikeli her an patlayabilecek bir tablo var. Böyle görüldüğü içindir ki son Riga Zirvesinde bunların üç tanesini 2008 yılında NATO'ya alınabilecekleri mesajı verildi, yani büyük istikrar havası acaba gelebilir mi.

Şimdi üçüncü bölgeye gelince, bölge bunalımlar bölgesi. Doğu ve Güney Doğumuz bu dünyanın en rahatsız edici bölgesidir, birinci sebebi biliyorsunuz. İsrail Filistin savaşı 50 yıldan beri aşağı yukarı bu bölgenin özelliği tabi ki kitaba dayalı bir büyük dini doğuş bölgesi olması. Haçlı

Seferlerinin kaynağına bakın, 300 yılda 8 sefer yapılmıştır bu bölgeye, hep bu mukaddes toprağa Osmanlı İmparatorluk döneminde mukaddes yerler meselesi en önemli mesele olarak daima vardır. Ama bir gerçek daha var bugün ancak kabul ediliyor. Orta Doğu'nun tek istikrarlı dönemi Osmanlı İmparatorluğu dönemi olmuştur ve bunu bugün herkes kabul eder bir hale geldi ve tabi ki İsraililer'in 1000 yıl süren mücadele ve nihayet batıdan gördüğü destekle 48. yılında doğması. İsrail'in devlet oluşunu ve kuruluşunu ilk tanıyan 7 devletten biri Türkiye'dir ve tek Müslüman memleket olarak tanımıştır ve o günden bugüne dek diplomatik ilişkilerimizin düzeyi bakımından değişiklikler olmakla beraber kesintisiz devam etmiştir hatta son mevcut iktidar döneminden önce bir bakıma bir stratejik işbirliği havasına da girildi bizim çok önemli savunma projelerimiz hep %4'lerin modernizasyonu Amerikan tanklarının modernizasyonu 600 milyon dolar 635 milyon dolarlık projeler bahis konusuydu ve bunun neticesi Yahudi Lobisini Amerika Birleşik Devletlerinde lobinin bize verdiği büyük destek 1999'da Ermeni karar tasarısının kongreden geçmesini önleyen birinci planda Yahudi lobisi olmuştur. Ondan sonra Başkan Clinton, derhal Amerikan ambargosu dönemi, biliyorsunuz Kıbrıs hareketinden sonra yıkılmış 20 Temmuz 74'ten sonraki gelişmeler neticesi Amerikan Kongresi Rum lobisinin baskısıyla bize karşı ambargo koydu, 5 Şubat 75'ten Eylül 78'e kadar o dönemde Amerika'ya stok taşındı on onbeş defa ve Amerikan Kongresiyle olan ilişkileri neredeyse kendi parlamentosundan fazla hale geldi. Kapıdaki polisler bile beni artık Amerikan temsilcisi olarak "good morning good afternoon" diye selamlamaya başladı, sonra da Yahudi lobisinin gücünü gördük. İkinci büyüklükteki etkili güç Rum lobisidir, üçüncüsü Ermeni lobisidir, şu sıralarda Yahudi lobisinin desteğini de kaybetmekte olduğumuzu da size burada acık bir şekilde ifade etmek isterim. Şimdi bu itilaf devam ederken bu sefer yeni durumlar oldu biliyorsunuz, Amerika Birleşik Devletlerinde 11 Eylül 2001 de uğradığı silahlı tecavüz Newyork ve Washington ve El-Kaide Bin Ladin ve Afganistan'ın işgali tabi var, seçimler ve zannedildi ki bu iş halloldu ama son zamanlarda hallolmadığı ortaya çıkıyor. Taliban'ın Güney Afganistan'da yeniden yükselişe geçtiği hatta NATO kuvvetlerinin zorluk çekmeye başladığı ve başkomutan bunu takviesini istediği Riga NATO Zirvesinde de birinci madde olarak gündemdeydi. Daha o mesele kapanmadan Irak meselesi 2003 yılında ortaya çıkan mesele Irak meselesi ve Türkiye'nin tutumu buna da ki buna da geleceğim. 1991 Orta Doğu ihtilafında Amerika bize yine teklifte bulundu, kuzeyden bir cephe açılması. Sayın Özal zamanında, ben o zaman hükümetteydim ve beni sık sık çağırır emrederdi bu konuları görüşürdük. Sayın Özal'ın başkan Bush'a -şimdikinin babasına- cephe açmamız mümkün değil asker gönderemeyiz ama lojistik bakımdan politik bakımdan size her türlü desteği kolaylığı veririz dedi. Ve nitekim, Orta Doğu ve Kuveyt'in kurtarılışı koalisyonun öncülerinden biri Türkiye'dir ve en ufak bir alınma olmadı, Başkan Bush telefonlarını devam ettirdi kendi hatalarını da "Değişen Dünya" başlıklı kitabında dile getirdi. Hatıralarını okudum son derece sıcak söz ediyor Türkiye'den ve Sayın Özal'dan. Bu defa Amerika Birleşik Devletlerinin bize şiddetli tepki göstermesinin tek sebebi haftalarca süren müzakereler, varılan mutabakatlar, pazarlıklar -97 milyar dolarla başladık 27 milyar dolara kadar geldi-, Amerikan heyetlerinin içeride kabul edilmesi, 6 heyetle ihaleler yapılması Amerika'nın İskenderun açıklarına gelmesi ve Amerika'nın Irak'a giriş planlarının tamamıyla buna göre yapılması ki bunu Rumswelt hatırlarsınız ayrılan savunma bakanı. 3 defa tekrar etti Türkiye bizim planlarımızı alt üst etti yoksa bu iş çok daha kolay ve sıkıntısız olurdu diye. Amerika gibi dünyanın bir numaralı gücü ve üstelikte en yakın müttefik olarak gördüğü Türkiye'nin bu muamelesi neticesi, temsilcilik kurulması Amerika'da büyük tepkilere yol açtı. Amerikan toplumundaki Amerikan medyasında, Amerikan kongresinde ve idaresinde, Başkan Bush bu işe o kadar hiddetlendi ki bir ay Beyaz Saray'da, Türkiye lafının edinilmesini yasakladı. Ve dünya da ilk defa Amerikan Cumhurbaşkanı, bir parti sayın genel başkanını karşısına alıp görüştü, iki bakanla oturdu müzakere etti ve müzakereler basına da yansıdı, çok tatsız safhaları oldu. Nihayet Başkan Bush diyor ki, hani bu sizin söyledikleriniz, bu iş Teksas'taki at pazarlığına dönüştü, yalnız unutmayın bu pazarlıkların uzun sürmesi sonucunda, hem at elden gider hem de cepteki para. Ve bu maalesef bir vuku buldu. Amerika bize olan güvenini kaybetti, bugünde biz bunun büyük sıkıntılarını yaşıyoruz derken, bu iç savaşa dönüşmüş Irak ve bunun üçe bölünmesi hadisesi ve tehlikesi. - buna ayrı bir yer ayıracağım-

Lübnan'da yeni olaylar, 12 Temmuzda başlayan ve 34 gün devam eden 1200 insanın ölmesi, bunun 360'ının çocuk olması. İsrail, kuruluşundan beri ilk defa kendi istihbaratı bakımından ve bir hareket bakımından büyük hatasını işlemiş. Hep karşısındaki Hizbullah'ın bu derece

organize olduğunu ve bu kararda bu karar savaşında başarılı olacağını hesaplamadığı içindir ki "İsrail yenilmez" fikri yıkıldı. Araplar hiçbir şey yapamaz düşüncesi yıkıldı ve kabul etmek lazım İsrail ilk defa bir sert cevizle karşılaştı. Bu tabi kendisi bakımından moral bozucu oldu. Çünkü, aşağı yukarı tam olarak rakamları doğru söylemişsek, 48.117 asker öldü 400.000 kişi bu füzelerin hedefi olmaktan kaçmak için güneye göç etti ve bu atmosfer doğdu. Bugün bunun neticesi Hizbullah, Orta Doğuda bilhassa Lübnan'da bir güç ve nitekim takip ediyorsunuz 100 binlerce insanı sokakta tutuyor hükümeti düşürmek bakımından. Bu tabi yeni patlamaların maalesef işaretçisi zaten. Lübnan bu konuda şöhretli, 10 yıl sivil savaş yaşadılar, 100 bin insan öldürüldü. Yapısı da maalesef fevkalade dinamik bir yer, ben vaktiyle gitmişim ama bu da burnumuzun dibinde bir olay.

Tabi en tehlikeli olaylardan birisi, İran hadisesidir. İran büyük oynuyor büyük güçler alıyor ama çokda kurnazca oynuyor, nükleer güç olmak istiyor ve bunda mesafe aldı, binlerce santrifüj yaptı, şimdi Sayın Başkanlarının iddiası bunu elli altmış bine çıkarmak ve titanyum imal etmek. Atom bombası neden, atom bombasına sahip nükleer güç olmakla Orta Doğuda diğer memleketlere nazaran asimetrik bir güç üstünlüğü elde etmek istiyor ve diğer memleketleri aslında rehin almak istiyor. Bunlar içinde, altında güvenliği çok tehdit altına girebilecek memleketlerin başında biz geliyoruz. Ankara bunun pek de farkında mı emin değilim, bu tabi bütün Batı dünyasını rahatsız ediyor sadece İran'ın nükleer güç sahibi olması yönünde değil İran'ın nükleer teknoloji ve güce sahip olması sonucunda nükleer teknoloji ve gücün teröristlerin eline geçebileceği, dünyayı en çok korkutanda budur ve yapılan 10 kg.lık yeni bir nükleer bombanın büyük bir şehirde 500 bin insanın ölümüne sebebiyet verebileceği. Biran için düşünün, bu El- Kaide kuruluşunun ve mensuplarının veya diğer kuruluşların Hamas olsun Hizbullah olsun diğerlerinin eline nükleer bomba geçtiğini. Bunların biliyorsunuz, 15-20 Kasım 2003 Türkiye'de İstanbul'da dört bomba patlatıldı 56 insanımız yaralandı. Türkiye bu planların hedefleri içerisinde bu da unutmamak lazım. Önümüzdeki yıl İran meselesi dünya gündeminin ön planında yer alacaktır. Ve mutlaka ya İran'ı ikna etmek ve yahut da buna bir yol bulmaya çalışılacaktır. Yalnız İran tabi gayet kuvvetli bir strateji takip ediyor. Çin'in enerjiye olan susamışlığını ki 2. dev olarak yükselişte daha şimdiden dış ticarete dünya 2. oldu, döviz resevleri 1 trilyon doları buldu. Amerika Birleşik Devletleri ile ticareti 200 milyar dolar fazlalık verdi. 1990'da resmi davetli olarak Çin'e gittiğimde başbakanları Zhu Rongji ile bakanlarıyla yöneticileriyle görüşmüştüm. Bir tek şeyi tespit ettim. Karşılaştıklarım arasında hiç aptal insan görmedim yönetimde, hiçbir aptal görmedim. Oysa bizim Türkiye'de böyle bir sıkıntı çekmezsiniz ve fevkalade de bir dünya vizyonları var. Bugün Çin'in son on sene de *-bizde bir teori var efendim bir nüfus artışı ekonomik kalkınmayı önler-* 1,5 milyar 300 milyon, son on sene içinde kalkınma hızı %9-%12 arasında, hatta şimdi kısımaya başlıyorlar, fazla ürkütmemeyim diye dünyayı. 800 milyar dolar yabancı yatırım var.

Afrika bütün liderlerini çağırdı geçenlerde ekonomik bağ tesis etmek bakımından ve büyük bir rol oynamak yolunda 20-30 sene sonra Amerika'yla baş başa belki de öne geçebilecek bir güce sahip olacaktır bunu da akılda tutalım. Çin'le bir Hazar anlaşması yaptı İran, bilahare Çin'i politikman kendisine bağlıyor. Yükselen bir başka yıldız var, bir vakitler dünyanın en sefil en aç en çıplak milleti olarak bilinen Hindistan bugün teknolojik bakımdan bir sputnik gibi, füze gibi yükselişe geçiyor ve dünya gücü olmak yolunda. Bir 60 milyon dolara bir uçak gemisi sipariş ettiler, onlarda doğal gaz bakımından İran'la anlaşma yaptılar, Pakistan üzerine payla. Rusya Federasyonu ile gerek nükleer teknoloji bakımından gerek ekonomik bakımdan çok yakın ilişkileri var ve bunun neticesinde dikkat ederseniz Güvenlik Konseyiyle, Birleşmiş Milletler'den ne zaman ki ağır bir yaptırım gündeme gelse İran'a karşı, derhal Çin, Hindistan ve Rusya karşı çıkıyor ve hafifletmeye çalışıyor. Her ne kadar bir 5 daimi üye artı Almanya 6'lı komite, İran'la müzakereleri yürütmeye çalışıyorsa da İran fevkalade gene akıllı bir taktikle, *-bir söz vardır "hem konuş hem de işini yürüt mücadeleni ver, kavga ver ama işini de yürüt-* diplomasisi de çok başarılı, bunu da size açıkça söyleyeyim. Biraz ayıp olacak ama yani devlet adamlarının bütün o kıyafetlerine rağmen dünya bilgisi ve akıl birliği bir hayli yüksek. Çin'den daha yüksek olduğunu söylemeye dilim varmıyor gerisini de sizin taktirinize bırakıyorum, şimdi bir tablo da bu.

Türkiye'nin önündeki meselelere gelince bir akıl, sizleri hepinizi geleceğini siz gençlerin en çok ilgilendiren meselelerde bu gelişmelerin Türkiye üzerindeki yankıları. Gelecek yıl Ermeni

iddiaları konusunda Türkiye'nin en zor yılı olacaktır. Biliyorsunuz hemen hemen batının bütün parlamentoları kararları geçirdi en son Arjantin Meclisi. İlgili bir kanun bunun en münasebetsizlik zirvesine çıkararak Fransa oldu, 18 Ocak 2007 de bir kanunla Ermeni iddialarını kanunlaştırdı, Zaten bu uyumdaki politikası, 1975'te madde bir Ermeni soykırım abidesi dikmekle başlamıştı ve bu devam ediyor. 8 Mart 2001'de Sevr Anlaşmasınının 10 Ağustos 1920'de imzalandığı binanın önüne Ermeni soykırım abidesini diken Fransa'dır. O zaman da devlet hiçbir şey yapmadı dış işleri komisyonun da biz bir tasarı hazırladık, buna karşı tedbir olmak üzere, onu da bir yerde boğdular bir de şimdi de olduğu gibi. Bu seneye geliyorsunuz, 12 Ekimde Fransız meclisi haince ve düşmanca bir kanun geçirdi, yani Ermeni soykırımı iddialarını kabul etmemeyi suç telakki edip bir sene ceza 40-45 bin euro nakit ceza olmak üzere bu dayak yediğimize kaldı ne sayın hükümetin bir cevabı oldu ne TBMM'ne konulan üç kanun teklifinin bir arkası geldi, alt komisyonda o da boş oldu. Bir tek tavır koyan Silahlı Kuvvetlerimiz oldu, bir de bazı vatandaşlarımızın şahsi tavır koymaları, halkımızın boykotu falan hiç katiyen Fransız malları gene en çok lüks mal satan Fransızlar, İstanbul'daki mağazaları dünyadaki en çok satış yapan ve bizim milli destekçimiz zayıfladı o çok tehlikeli bir hadisedir.

Amerika'da seçimler yapıldı, bu kongrenin her iki kanadında demokratlar ön plana geçmiştir. Demokratların 4 Şubatta göreve başlayacak kongrenin temsilciler meclisi başkanlığına getirilmesi beklenen Nancy Pelosi isimindeki bayan ilk defa bayan başkan olacak, Ermeni lobisine yakınlığıyla tanınır senatodaki demokrat yöneticiler gene Ermeni lobisine yakınlar bilahare yeni bir tasarinın kongreye gelmesi ve geçmesi şansı çok yüksek. Başkan Bush'un bunu bitaraf etmesini beklememek lazım. Böyle bir durumun baş göstermesinden sonra benim endişem Birleşmiş Milletlere bu defa götürüleceği ve Birleşmiş Milletlerin zoruyla Türkiye'nin masaya oturtulup Ermeni toprak iddiaları, tazminat iddiaları ve soykırım iddialarının kabulü girdabına bizi sokacakları. Avrupa'da bununla ilgili çok tehlikeli gelişmeler var. Önümüzdeki Mayısta Fransa'da başkanlık seçimleri var, solun temsilcisi veya aday olan bayan Segolene Royal 1994'de Ankara'ya gelip TBMM çatısı altında 24 saat kalarak protesto yapan militan bir hanımdır ve bize karşı olmakla şöhret yapmıştır. Bunun karşılığında sağın aday durumunda olan içişleri bakanı ve çoğunluk parti lideri Nicolas Sarkozy, annesi Yunan vatandaşı babası Macar ve o da hep ağızını açtığında bize karşı tutumu. Değişimin endişe veren tarafı kendisinin bir numaralı müşaviri Patrick Laison, yani meclisteki Ermeni milletvekili ki bundan önceki hükümette sanayi bakanıydı ve başkan Chirac'ın Ermenistan'a yaptığı ziyaret sırasında beraberinde götürdüğü bir kimse. Bunun başbakan olma ihtimali çok yüksek şimdi düşünabiliyor musunuz bizimle olan bugünkü tavır ve düşmanca hareketlerinin ne boyutlara varacağını. Bunun yanında İngiltere bir ölçüde başta başbakan Blair, haklı gözükme veya hiç olmazsa bizim üzerimize fazla gelmesini önlemek yolundaki çabaları da Mayıstan önce son bulacak, çünkü oda istifa edeceğini beyan etti, aşağıdan gelen zorlama ile. Bunun yerine kimin geleceği belli değil, bunu yerine gelecek olan başbakanın dilerim Amerika'ya olan fazla yakınlığından dolayı baş gösteren hoşnutsuzluğu gidermesi bakımından biraz Amerika'dan mesafeli kalacağı ve dolayısıyla bizde de biraz soğuk davranacağını beklemek lazım. Şimdi Ermeni konusunda bu, ikinci büyük hadise önümüzde Irak'ın kuzeyinde bir Kürt devletinin alt yapısının hepsi tamamlandı. Bir yanda da biliyorsunuz teröristin yuvalanması hadisesi var. Gelecek yıl Kerkük referandumu yapılacak bu referandumun kazanılması alt yapısını hazırladılar. Şimdi aslında kuzey Irak'taki bu insanlara gümüş tepsi üzerinde en büyük imkanlarını sunan Ankara'dır. Çünkü Ankara, Amerika Birleşik devletleriyle olan bütün pazarlıklar ve geçmişine rağmen 1 Mart 2003'teki tavrı nedeniyle, Amerika'ya karşı ki bu da Independent gazetesi İngilizlerin, çok feci şekilde diyor ki; "Ankara'nın beceriksizliği sayesinde bir gecede kuzey Irak'taki iki aşiret Amerika'nın en güvenilir müttefiki ve koalisyon ortağı oldu", ve gerçekten öyle oldu. Yani Amerika'yla stratejik ortaklığı bu iki aşirete devrettik, onlarında liderleri beklenenden daha kurnaz çıktı bunu kullanarak Ankara'nın sayesinde birisi Talabani Irak devlet başkanı oldu, ikincisi de iddialı bir aday ve burada üç tane fotoğraf sizin önünüze koyacağım geçen yıl Sayın başbakanımız ısrarla Amerika'ya gitmek istedi araçlar konuldu İsrail'den rica edildi nihayet kabul edildi. Beyaz Saray'da geçirdiği süre 7dk 3.5 dakikasını tercüme ayırırsanız gerisini düşünün, ama arkasından 13 Eylülde Talabani gitti Talabani tam bir saat beraber basın konferansı yaptılar gayet sıcak bir atmosfer. Arkasından üçüncü fotoğraf çok daha acı, 26 Ekim de geçen sene Barzani başkan Bush'un gönderdiği özel uçakla ve bizim hava sahamızı

kullanarak Washington'a gitti. Beyaz Saray'da kabul edildi yarım saat basın konferansı ve Sayın Bush kendisine başkan diye hitap etti.

Şimdi tablo bu. Bunlar, Kerkük'te Referandumu kazandıktan hemen sonra Kuzey Irak kürt devleti olarak ayrılmış şekilde kendisi ilan edecektir buna hiç şüphe yok. Bunu Amerika'da istiyor cesaret verip destekliyor, bunu yaptıktan hemen sonra bunlar Amerika ile işbirliği anlaşmasını yapacak ve himaye isteyecektir ve Amerikan Birleşik Devletleri kuvvetlerini isteyecektir. Bunu bize işaretini eski dışişleri bakan yardımcısı büyükelçi Olbruck. Verdi. Kuzey Irak'ta NATO kuvvetleri aslında NATO olmayacağını o da biliyor, NATO demek bir bakıma belki Amerika demek oluyor, bilahare bunu yapacak. Amerika Birleşik Devletlerinin garantisi altında ve askeri mevcudiyetinin bulunduğu bir Kuzey Irak'a karşısınız, terörist hareketi yapamazsınız, bir şey yapacaksanız şimdi yapacaksınız. Türkiye'nin bir alışkanlığı var, başkasının kendisi için düşünmesini beklemek, işini başkasına havale etmek hayır efendim işinizi kendiniz yapacaksınız. Şimdi dikkat edin bugünkü politikası el verdiği için İran ara ara vuruyor eskiden aslında İran'da Suriye kadar besliyordu bunları, biz hükümetteyken hududa kadar İran askeri vasıtalarıyla PKK getirilirdi ve onların yardımıyla geçirilir, bizim birliklerimiz karşı çıkınca bize ateş ederlerdi, Van'ın bütün hudut köylerini boşaltıp, PKK yerleştirmişlerdi ama şimdi tabi sıkışınca bize bir yakınlaşma ihtiyacı duyuyor dolayısıyla böyle bir tablo ortaya çıkıyor. Binanaleyh, Türkiye'yi bekleyen en büyük tehdit ve tehlike güvenliğimizle ilgili bir hadise bunları takip edebildiğim kadarıyla pek kimseyi rahatsız etmiyor.

İkinci büyük meselemiz, Milli davamız Kıbrıs. Bunu Ankara'nın beceriksizliği, Batının kurnazlığı, Rumların bütün Avrupa Birliği'ni tarih boyunca olduğu gibi arkasına alarak Türkiye ile kavgasını yürütmek istemesi gibi, Atatürk'ün aslında batılılaşma politikasının sebeplerinden temellerinden biri de bu. Bunu bildiği için Yunanistan'ın bulunduğu bütün batı kuruluşlarında bulunmak, dolayısıyla batı gücünün monopolünü Yunanlılara bırakmamak, NATO'ya o maksatla 18 Şubat'ta 52'de birlikte girdik. Düşünün eğer tek başlarına girse idiler arada başımıza neler gelirdi. Avrupa Birliği'nde atladık, atlayışımız da doğrusu yani akıl mantığın kabul edeceği bir iş değil, biliyorsunuz 31 Temmuz 69'da müracaat ettik, Ankara Anlaşması 12 Eylül 63, doğrudan müracaat 14 Nisan 1987 ve böylece geliyor. Bunu o zaman Yunanistan bizim Kıbrıs hareketinden sonra doğrudan doğruya engelledi, ortaklık anlaşmasındaki gelişmeleri bir tarafa bıraktık ve zamanın başbakanı yeniden Paris'teki 9 sene sürgünden sonra gelen ki, Giscard'dan önce Cumhurbaşkanı özel uçağıyla döndü, Karamanlis'in bir açıklaması oldu Time dergisine, diyor ki, Avrupa Birliği'ni yanımıza alarak emellerini gerçekleştir o zaman Avrupa Birliği genel sekreteri Emile Noel vardı, Fransız İstanbul doğumlu. Bize haber gönderdi sizde başvurun niye ya ikimiz reddedelim ya beraber alalım Ankara oralı olmadı, kalktı geldi gene dinlemedi. Zamanın sayın dışişleri bakanı şöyle söyledi, "biz Yunanistan'ın Avrupa Birliği'ne girmesinden sadece memnun oluruz", olduk işte, buyurun zamanın Sayın başbakanı beyanı ne olmuş yani Yunanistan Avrupa Birliği'ne girmişse girer bu girdi diye bizim onu izlememiz mi lazım. Ben senatördüm Ocak'76 da, senatoda bir konuşmam var diyorum ki, Yunanistan'ın tek başına Avrupa Birliği'ne girmesine seyirci kalmak Cumhuriyet tarihinin en büyük diplomatik mağlubiyeti olur ve faturası son derece büyük olur, bunu kimseye dinlemedim şimdi bu kurnazlıklar devam etti biliyorsunuz, 1997 Lüksemburg zirvesinde hem Türkiye'yi aday göstermediler, 11 memleket. Türkiye yok. Zamanın hükümeti askıya aldı siyasi ilişkileri, baktılar ki ilişkiler kopunca Türkiye'den taviz alamayacağız, yeni bir plan geliştirdiler bir tuzak. O da Helsinki 10-11 99, Helsinki zirvesi, Türkiye'nin adaylığına mukabil Kıbrıs ve Ege, bunu belgeye koydular o gece hükümete ulaşmak için çok çalıştık bunu yapmayın ve Merhum Ecevit'te buna karşıydı. Fakat zamanın bir devlet bakanı benim partimdendi bir de dışişleri bakanı yarışa girdiler, bunu kabul ettiler, Fin Çin başbakanı ve başkanı mektup vermiş, bu mektubun hukuki bir değeri yok efendim. Dönem başkanları siyaseten temsil eder hukuken temsil edemez veto hakkının devri diye bir husus yok, şimdi ondan sonra ki gelişmeler tabi büsbütün kozun Avrupa Birliği'nin eline geçmesi ve Kıbrıs meselesinin Türk Avrupa Birliği ilişkilerinin ortasına oturtulması ve Birleşik Milletlerin ikinci plana itilmesi oldu sonra geliyorsunuz Annan Planı, Annan Planını yazan bir İngiliz büyük elçisi Henley, Birleşmiş Milletlerde daimi delegeyken tanıştım. Özelliği Güney Kıbrıs'taki iş adamları hisse senetlerinin çoğunluğuna sahip bir kimse olması ve planı hazırlayan bu ve bu planın kabul ettirilmesini en çok zorlayan Ankara oldu Avrupa Birliği 1.5 milyon Euro harcadığını beyan etti Türkiye tezini ikna etmek için. Allah'tan Rumlar ret ettiler eğer Rumlar

kabul etmiş olsaydı planın birinci maddesi Türk askerlerinin adadan çekilmesiydi ve dolayısıyla Avrupa Birliği yılıyla Enosis gerçekleşip olup bitecekti, burada gerçekleşmedi yeni bir tuzak kuruldu. Türkiye'nin tam üyelik müzakerelerinin başlaması için gün almak 16-17 Aralık 2004 Brüksel, oradan getirilen bir belge Gümrük Birliği ek protokolü ki genişleyen yani işin garibi Annan planı referandumundan bir hafta sonra 1 Mayıs 2004'te 17 üye biri Kıbrıs olmak üzere Güney Kıbrıs milletlerarası anlaşmalara aykırı olarak İngiliz ve Alman hukukçuların araştırmalarını okudum, diyor ki "böyle bir tam üyeliğe, evvela Yunanistan ve İngiltere'nin ısrar etmesi lazımdır". Milletlerarası anlaşmaların gereği bu garanti anlaşmasının içinde bu var ama Verlungen ne dedi, "güney Kıbrıs'ın tam üyeliği hukuki değil, siyasi bir karar" yani biz bunu aramıza alıyoruz, onun vasıtası ile Türkiye'ye bir belge imzalatıldılar. Brüksel, işte ek protokolü imzalayacağız 10 memleket için Türkiye maalesef sırf gün almak bakımından 2005 yılı, tabi Kızılay'da davul zurnalı karşılama havası yaratmak edasıyla buna evet dedi. Bu evetin arkasını getirin dediler baktılar geçen sene 29 Temmuzda imzalatıldılar belgeyi. Bu belgede ne diyor, Kıbrıs Cumhuriyeti, siz bunu imzaladığınız andan itibaren bana göre hukuken tanımış oldunuz. Arkasından bir açıklama efendim, bu tanıma değildir bu milletlerarası hukukta ve ilişkilerde gayri ciddi bir hadisedir. Yani bunu kimsenin kabul etmesi mümkün değil, eğer 29 Temmuzda imzalamadan önce sayın hükümet iktidar deseydi Avrupa Birliği'ne, siz bu Kuzeyin üzerindeki ambargoları kaldırın paralel olarak eş zamanlı olarak imzaladı. O zaman insiyatif bendeydi güçlü olurduk ama imzaladıktan sonra adam ne diyor yükümlülüklerinizi yerine getireceksiniz, sonra geliyorsunuz en son işte komisyonun hazırladığı Türkiye yükümlülüklerini yerine getirmediği için 8 görüşme başlığını 35 sütunu askıya alınması ki bunlarda en hayati olanlarıdır ve bugün bakanlar konseyi toplandı genel işler komisyonu olarak konseyi olarak konseyi olarak ne yapacağı henüz belli değil ve bu sırada Alman Fransız ortak görüşü ortaya çıktı, 1.5 ve 2 yıl bunun askıya alınması, sonra durumun incelenmesi yani ilişkilerin dondurulması şeklinde. Derken Ankara'dan doğrusu Cumhuriyet tarihinde benzerini görmediğim ve devlet olmak iddiasında bulunan hiçbir memleket benzerini bulamayacağınız bomba patladı o da dış kaynaklı olarak Türkiye bir liman ve bir hava meydanı açmakta. Bu çok önemli bir mesele, Kıbrıs bir milli davadır bu milli dava konusunda TBMM'nin kararları var ki bazılarının önergesini ben hazırlamıştım. Milli güvenlik konularının bir devlet politikası var oluşturuldu ve bu açılış aslında hayati bir açılıştır ve bundan bakanlar kurulunun haberi yok, iki sayın bakan televizyonlarda söylediler bilmiyorduk efendim, Cumhurbaşkanlığının haberi yok, TBMM'nin yok, dışişleri komisyonunun yok, genel kurmay başkanlığının yok. Ve tabi son derece rahatsız edici, Bir limanın açılması ile bütünün açılması arasında hukuken hiçbir fark yoktur. Niye açmakta ısrar ediyor, çünkü o limana gelecek Rum mallarının konçimentosu Kıbrıs Cumhuriyeti olacak ve bütün muamele onun üzerine yapılıyor, bilahare size fiilen empoze ediyor. Avrupa'ya göre bu koşulsuz şartsız açacak, şimdi sonradan bir ağız kalabalığı var, efendim bir şartımız olacak Ercan'ı Magosa'yı açsınlar diye. Tabi Avrupa bu sefer şaşırıldı, ne istiyorsunuz ve ne teklif ediyorsunuz, sözlü yapılmış diyorlar ki bize yazılı verin yazılı ve belli ki Ankara çektiği sıkıntılar dolayısıyla vermekten çekiniyor. Şimdi böyle bir ortamdayız, dolayısıyla komisyonun konsey için hazırladığı yeni teklifler yine Ankara'nın bu teşhircisinden bahis yok komisyonun sadece 8 yanlı söylendiğine göre 8 rakamını da çıkarmış atmış konseyin taktirine tabi 14-15 gün içinde de zirve toplantısı olacak. Bana göre bu gelişmeler ışığında Türklerin daha bu teşhircisi bulunmadan ve Kıbrıs'ın elden gitmesinin son adımını neredeyse atmadan ki bu o demektir maalesef Kıbrıs'ı tanımak demek Cumhuriyetini Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetini ortadan kaldırmak yani kendinizin tanıdığı bir devletin ve Cumhuriyetini kendi muameleniz ve beceriksizliğinizle de son vermiş oluyorsunuz bu dehşet verici bir hadisedir yani bunun benzerini dünyanın hiçbir yerinde bu devlet mefhumunun yokluğudur şimdi tabi bu işler çıkınca doğrusu kusura bakmasınlar bazı miting de beyanlar Çankaya'ya mı soracak şimdi bu kadar küçültüyorsanız Çankaya'da niye gözünüz var Çankaya eğer Çankaya büyük Atatürk'ün makamıdır ve Türkiye Cumhuriyeti Devletinin yüksek makamıdır bunu nasıl atarsınız, diğer kuruluş dediğimde Genel Kurmay Başkanlığı, yani diliniz varmıyor mu Genel Kurmay Başkanlığı demeye ve beni son derece müteessir eden aynı mitingde 60 yılını harcamış, 82 yaşındadır Türklük davası ve Kıbrıs için harcamış olan Sayın Denктаş'a yapılan saygısızlık. Bunu kabul etmek mümkün değil git memleketine onu onun vatani bu anavatanı bu anavatan yalnız onun değil 73 milyon 200 bin Türk'ün anavatanı efendim kimi nereye gönderiyorsunuz bu bundan devlet şeyiyle bağdaşan bir olay değil son derece bizi rahatsız edici ve devlet hayatında hırçınlığın yeri yoktur devlet bir danışma ve diyalog mekanizmasıdır uyum halinde şimdi varılan netice şu kendilerince devlet

benim değilsiniz efendim siz devletin ancak icra organısınız, diğer organların uyum halinde çalışmasını kolaylaştırmak vazifeniz, onlarla kavga etmek değil ve milli menfaate. Bu tabii dış dünya da gayet mahirane kullanıyor. Şimdi neden hemen kesmiyor Avrupa Birliği, çünkü dağıtacağı tavizler var. Beni federal bir sisteme götürmek istiyor, benim üniter yapımı bozmak istiyor, Kıbrıs'ı benden almak istiyor, Ege'de bir Yunan kapalı denizi haline getirilmesi iddialarını bana kabul ettirecek. Bu sene ilk defa, Avrupa parlamentosu Ermeni iddialarını gündeme getirdi. Ermeni iddiaları, kaç defa beyan etti Fransa. Türkiye kabul etmediği sürece Avrupa Birliği'ne girmesi bahis konusu olamaz diyen Avusturya tekrar etti, hem Fransa hem Avusturya Türkiye'nin muhtemel tam üyeliğini referanduma götüreceği bilahare bizim alınamayacağımızı beraber kabul etti. Ama buna rağmen devam. Şimdi masadan kalkmamak için adeta Kıbrıs'ı elden çıkarmak anlamına gelecek bir adımı neden Ankara attı, çünkü orada kalmak için, zira iç dengeler bakımından ve kendi siyasi gücü bakımından Avrupa Birliği'ni bir kalkan olarak kullanıyor ve içeride bazı çevrelerin ve bazı devlet kuruluşlarını nötröle etme aracı olarak, bunun başında da silahlı kuvvetler. Dikkat ederseniz Avrupa Birliği, bütün güvenlik ve devletin güçlü birimlerini zayıflatmak, bizi çalışmaz hale getirecek kanunlar, yargıyı işleyemez hale getirecek kanunlar ve Türk Silahlı Kuvvetlerini yıpratmak ve toplumla olan ilişkilerini zayıflatmak, toplumun büyük desteğini aşağıya çekmek, dolayısıyla Türk devletini savunmasız bir halde bırakmak.

6 Ekim 2004 tarihinde ilerleme raporuna bakın, 69 defa etnik lafı geçiyor, bir yerde de diyor ki Dicle Fırat nehirleriyle bunlar üzerine kurulacak tesisler, milletlerarası bir komisyonun emrine verilmelidir bunu tabii kulaklarına fısıldayan bizim şimdi göz bebeği haline gelen Ankara'nın, Suriye olduğunu da unutmamak lazım. Türkiye'nin önünde 2007 yılı bakımından son derece rahatsız edici konular var, Avrupa Birliği'nin üzerindeki baskılar. Benim endişem, sayın hükümet nasıl bir herkesi idare ederiz düşüncesiyle Amerika Birleşik devletleriyle köprüleri attıysa, bu sefer aynı düşünceyle efendim biz söylemedik telefonda bu telefonda kayıta yok bilahare herkesi idare ederiz politikasıyla Avrupa Birliği'nin, nitekim dün Fransız televizyonunda dinledim diyor ki Avrupa'da, Türkiye'ye diye karşı müthiş bir cereyan var akım var, destekte %30'a indi, binanaleyh, Avrupa Birliği'nin tümüyle veya memleketlerin güvenini kaybedip köprüleri atmamak durumunda kaldığımızda aslında belki de gizli hedef olan bir husus, batıyla bütün köprülerin atılması. Başka nerede köprü kaldı, bir yeşil köprü var, o yeşil köprü üzerinde nitekim sermayeleri ve onların bütün toplantıları bu sefer İstanbul'a yönelmesiyle aslında köprü başı kuvvetlendiriliyor giderek, böyle bir tablo ile karşı karşıyayız sevgili gençler.

Aslında biraz fazlaca zamanı kullandım, Sayın Rektörümün izni olursa sizin suallerinizi alacağım. Türkiye bütün bu çemberi kırabilir, altından kalkabilir, yalnız devletlerin gücü devlet adamıyla gösterilir. Şimdi 1930'ları, alın nüfus 12 milyon ekonomi, sifıra yakın silahlı kuvvetler 7 sene savaş vermiş, 1. Dünya Savaşı, 3 yıl Kurtuluş savaşı vermiş, hali malum ama devlet adamlığıyla Atatürk'ün varlığı ve gücüyle dünyada en saygın yerde Montrö'yü halletmiş Hatay'ı halletmiş ihtilafın Antalya bölgesi üzerindeki iddialarını tamamıyla defterden silmiş ve danışılan enformasyonlar değil danışılan bir devlet durumuna gelmiş. McArthur'u, Amerika göndermiş 1932'de Atatürk'ten akıl almak için Kral Edward geldi, ve geldi geldi.... Bir de 73 milyonluk 84 yaşındaki Türkiye Cumhuriyetinin bugünkü hali manzarası, Avrupa'nın bize olan baskıları, yani aslında 1838 Balta Limanı anlaşması, Tanzimat fermanı, Islahat fermanı, 1878 birinci Meşrutiyet, 1908 ikinci Meşrutiyet baskılarından daha fazla bir baskı ile karşı karşıyayız. Avrupa benden tarihin intikamını alıyor,

Sizler tarihi benden iyi bilirsiniz gençler, Kanuni Sultan Süleyman'ın 1.Fransuva'ya mektubu var diyor ki "ben falan falan falan eyaletlerinin sultanı olarak...., sen ki Fransa vilayetinin valisi I.Fransuva" diye, 1720'de Fransa'ya giden ilk daimi Büyükelçi 28. Çelebi Mehmet Efendi hatıralarını Fransızca yazmıştır, Paris'e saraya haber gönderiyor diyor ki, beni sevenleri davet ederseniz bilin ki ben sadece kralın yanında oturmayı kabul ederim, ben Osmanlı İmparatorluğu'nun sefiriyim. 2006-2007'e giriyoruz, Türkiye'nin el pençe divan durması kafasına her gün vurulması teslimiyeti bu dehşet verici bir şey bu devlet adamlarıyla ufukta var mı maalesef yok benim bekleyişim bir deprem geçiririz toplum olarak ayağa kalkarız ve o depremin büyük bir ürünü büyük bir lider Türk Milletinin bir kere daha önüne geçer ve bütün bu çembereyi yıkar kırarız herkeste bizim asli tarihi gücümüzün olduğunu görür.

Saygılar sunarım.

SORU: Sayın İnan bizi aranızda aldığınız için çok mutlu olduğumu söylemek isterim. Konuşmanızda büyük tarihi gerçekler olmasına rağmen ben şu çelişkiyi yaşamadan edemedim yani konuşma içerisinde bazı çelişkileri gözlemledim. Birincisi Türkiye Cumhuriyeti Atatürk döneminde bağımsızlık çizgisinden 2.dünya Harbi sonrası hangi korkularla kaymış ve bu dostum dediğimiz insanlar veya ülkelerle anlaşmalar yapmış, hani şu atasözü var ya “beni dostlarımdan koru, çünkü, düşmanlarımı biliyorum” çünkü dost olarak bildiğimiz bu ülkelerin etrafımızda oynadığı bu kadar oyunların 50 yıldır farkındayız da, 60 yıldır farkındayız da acaba niye Türkiye Cumhuriyeti dostlarını tekrar gözden geçirme gereği duymuyor ve her defasında dostlarını suçlayıp suçlayıp duruyor, yani bağımsızlık çizgisinden bu kadar uzaklaşmış bir Türkiye her fırsatta çıkar, bakın Winston Churchill’in çok güzel bir sözü var “bizim dostumuz veya düşmanımız diye bir şey yoktur, bizim çıkarlarımız vardır”. Türkiye Cumhuriyeti niye bu dost olarak girdiği ülkelerle ilişkilerinde çıkarlarını koruyamamıştır, bu kadar oyalanmıştır şikayet etmenin bir anlamı yok .

KAMRAN İNAN: Şimdi ben de basın toplantılarında sizin gibi derdim sizi gibi müttefik olunca insanın düşmana ihtiyacı yoktur ve bu doğrudur, yahut bir noktayı unutmamak milletlerarası ilişkilerde dost yoktur bu bizim çağrımız, Atatürk’ün de bir sözüdür “Milletlerarası ilişkiler menfaat esası üzerine götürülür “ en iyi dost diye bir şey olmaz. Bir Kardinal diyor ki, “milletlerarası ilişkilerde inanç değil menfaat hakimdir”. De Gaulle, “ideolojiler inançla değil bir menfaatler milletlerarası ilişkilerin temelidir”, nedenine gelince pek tabi haklısınız Atatürk’ün büyük sözlerinden biri, bütün istediğimiz devlet sınırları içinde tam bağımsız bir devlet olmak. Ama, 2. Dünya Savaşından sonra dünya değişti bir defa milletlerarası ilişkiler gelişmeler kuruluşlar ve her kuruluşu girmekte tam bağımsızlıktan bir nebze fedakarlık veriyorsunuz, sınırlamalar gelir ikincisi bizi bu yola zorlayan Sovyetler Birliği oldu biliyorsunuz, savaşta Almanlar eğer bizim üzerimizden geçip de Kafkaslara gitseydiler Sovyetler yenilirdi. Bir tek Karadeniz’deki savaşta 1853-1856’da mağlup oldular, Kafkaslarda enerji yolları kesildi. Bize teşekkür edeceğine Stalin ne yaptı bizden Kars Ardahan’ı talep etti arkasından bazılarının ortak savunması ki bizim maalesef bazı bilim adamlarımız bunu inkar etti, hatta bir Profösörümüz, Moskova’da yemekte ayağa kalktı özür diledi, 13 sabahı size saldırdık size karşı suçluyuz diyecek kadar da taraftarımız oldu. Şimdi bu tehdit karşısında, Yunanistan’ın da durumu malum Türkiye gene başını dik tuttu tek başına olmasına rağmen en ufak bir taviz vermediler. Dışişleri Bakanımız gitti maalesef istiskar ettiler Büyükelçimizi kabul etmemeye kalktılar ve böyle ağır baskılara dayandık. Ama bir yerde belli ki Amerika Birleşik Devletleri bu işin kötü biteceğini Sovyetler Birliği’nin Doğu Bloktaki Avrupa memleketlerine fiili girişinden sonra bu defa Güneye inmek ki tarih boyunca hedefi olmuştur, Türkiye’ye el koymak bunun üzerine 12 Mart Türkiye’nin, Truman Doktrini ve Türkiye’ye teminat verilmesi, Türkiye Yunanistan ve ilk taksit olarak 500 milyon dolarla başladı. Derken Avrupalıların ısrarı üzerine bilinenin tersine öyle zannederler ki, NATO’yu Amerika kurdu hayır Avrupalılar bastırdı dedi ki, ikinci dünya savaşına geç geldiniz, halbuki Amerika savaşta 400 bin evladını Avrupa’da bırakmıştır ve onların zorlamasıyla 4 Nisan 49’da NATO kurulduktan hemen sonra İsmet Paşa, Necmettin Sadak’ı Amerika’ya göndermiştir ve NATO’ya girebilmenin sondajı. Oradan olumlu cevap alamadık, neden çünkü daha 1950 Kore savaşı ve Türkiye’nin katkısı yoktu. 14 Mayıs 1950 seçimleri yoktu, ondan sonra bu gelişmeler sağlandı. Çünkü böyle bir savunma teşkilatı içinde bulunmak Türkiye’nin güvenliği bakımından. aslında bir teoriye göre bir yönde teknik güçlerin arasında Yurtta sulh Cihanda sulh, Cihanda sulhtan kastım bir nevi ortak müttefiklerle beraber güzel bir iş sağlanması ki Balkan Paktının Sadabat Paktının doğuşunda oraya bağlanır. Bilahare NATO’ya girişimiz isabetli olmuştur. Dost diye bir memlekette olmaz şimdi batı deyip deyip bizde hep söylenir efendim alternatif, onlar geçmişe aittir.

Türkiye’nin problemi kendisi için düşünmek kaldıramıyor, başkaları benim için düşünsün tembelleşmiş başkası benim için uyarın, 30-40 yıl bunu Amerika’ya havale ettik şimdi de Avrupa Birliği’ne havale ettik. şimdi hep bu misali veriyorum, Japonya 1858’den Amerikan donanması, Japonya Nagazaki boğazını zorluyor, tarım maddelerini aşacaksınız diyor. 100 yılın başında Japonya dünyanın en fakir memleketi, toprakları bizimkinin yarısı işlenebilir kısmı %16 enerji bakımından %95 dışarıya bağımlı 1945’te 2 atom bombası yemiş, Hiroşima Nagazaki 1950’de tek başına milli geliri benim yerimde, onunda Güney Kore’nin de, İtalya benden 25 dolar fazla. Bugün Japonya Amerika’dan 2 trilyon dolar alacaklı tek başına milli geliri 32 bin

dolar benim 3 bin—4 bin dolar, neyle yaptı bunu teknolojiyle çalışmayla. Sony şirketler grubunu kurucusunun yazdığı bir kitap var. Burada şöyle bir yazı var, senelik izinin tamamını kullanmış bir Japon işçi memur bulunmamış, erken dönüp çalışmak öğlen yemeği 15 dakika. Bir de benim memuruma bakın, senelik iznine mazeret ve rapor eklemeyen %5 zor bulur, şimdi Japonya'da İsviçre'de Amerika'da sabah 7'00de 6'00da 6:30'da 5:30'da iş başı var, Türkiye'de maşallah devlet çarkı işlemeye 10:30'da başlar. Ondan sonra.., yavaş yavaş.. bununla gidemezsiniz yani ben Amerika'ya çok gittim geldim sabah 6'00da iş başı, park yerleri hepsi dolu, İsviçre'de çok kaldım dünyanın en zengini. 1950'lerde ben İsviçre'de öğrenciyken nüfusunun %15 i dışarıda çalışırdı fakirlikten geliri çok düşüktü. Şimdi İsviçre'de yer altı zenginliği yok yer üstü yok bugün 40 bin dolar tek başına milli geliri var 1.5 milyon yabancı çalıştırıyor, neyle bunu yaptı, çalışma disiplini ile. Ben Cenevre'de büyükelçiyken bir Türk işçi geldi, kendisine Lozan'da iş bulduk yerleştirdik, 3 gün sonra attılar, çünkü geç gitmeye başladı. Türkiye gibi İsviçre'de mesela Cuma günü öğleden sonrası tatile rastlıyorsa, sabahleyin çalıştırır, gitmezseniz ücretinizden keser ve bir de lükse bakın Türkiye'de Mercedes'i Almanlar icat etti, Türkiye kullanıyor. İsviçre bakanları, bavulları elinde tın tın tın giderler. Şimdi mesela, bu sabah 8'00de meclis iş başında, Amerikan kongresi 7'00de iş başındadır benim meclisimde komisyonun 1/3 ünü, çoğunlukla sabah 10:30'da zor toplarsınız. Böyle, siz bununla, 21 yüzyılın teknolojik yarışmasında nasıl yer alacaksınız bu mümkün mü? Şimdi Malezya'ya bakın bu şey, Avrupa sayesinde mi Avrupa Birliği sayesinde mi, bir 4.5 milyonluk Norveç'e bakın, 4.5 milyonluk Norveç'in ihracatı benimki kadar, ne ile? çalışmayla ve dünyanın en zorlu coğrafi şartlarına sahip bir memleket olmasına rağmen.

SORU: Sayın bakanım, Şimdi Türkiye'nin gerçekleri ortaya çıkması için bir depreme ihtiyaç olduğundan bahsettiniz bu siyasi sosyal ne tür bir sarsıntı Türkiye'nin aklını başına getirebilir, neyi kastettiniz acaba?

KAMRAN İNAN: Büyük liderler daima zor zamanlarda doğar, eğer böyle normal terfilerle insanlar gelecekse onlardan büyük lider çıkmaz sıradan adamlar çıkar şimdi bizden sıradan da değil sıra altında çıkarmaya başladık ama şimdi bakın Türk insanının malzemesi çok yüksektir ben İsviçre'de okuduğum zaman İsviçre Üniversitelerinin önde gelen çocukları öğrencileri Türklerdi, tezleri mükafatlandırılırdı, Türk birincilerinin. NATO'da çalıştığım zaman Belçika'daki işçilerin çocuklarını takip ederdim, sınıfların birincisi, Almanya'ya sık gittim 25-30 bin Üniversitede Türk öğrencisi var, oradaki yerleşen pırl pırl insanlar bilahare bunu yetiştirmek dünyanın en kıymetli sermayesi insandır, ama iyi atölyelerde yetiştirmek kayıt şartıyla. Türklerin en büyük problemi eğitim problemidir, diploma endüstrisi cehalet ordusu yetiştirmekle meşgulüz geçen gün Finlandiya ile ilgili makale okudum, dünyanın en ileri eğitim sistemi diyor Finlandiya'dadır, 5.5 milyonluk bir nüfus, bizim eğitimimiz bir felaket yani kusura bakmayın umarım Allah'a şükredin hocanız değilim bu konularda ben çok sertim kendinizi ne olur sevgili gençler, çıtayı yüksek tutun dünyanın en kötü şeyi istatistik rakamı olmaktır sıradan adam olmaktır yani 73 milyondan bir fazla bir eksik bir şey yapmadı mühim olan hayatta isim bırakmak mühim olan vatan borcunu ödeyebilmek eser yaratmak bunu herkes yapabilir temin ederim yapabilir yani Bitlis'in Viran ilçesinin bir köyünden kalkıp gelen yapabiliyorsa, sizde daha iyisini yapabilirsiniz efendim. Biz savaş yıllarında 100 gram ekmekle okuduk şeker yoktu kuru üzümle çay içerdik, ısıtma yoktu, ama çok iyi yetiştik. Devlet sadakati ve devlet bağlılığı ve hizmet aşkıyla yetiştik, ve hiçbir zaman aman diploma demedik, hayır hizmet dedik. Şimdi hizmet duygusu yok. Gelişme halinde bulunan memleketler, yöreleri çıplak ne doktoru gidiyor en pahalıya mal olan eğitim sistemi, ne öğretmen gidiyor ne iyi öğrenci gidiyor. Amerikalı kalkıp gelip barış gönüllüsü olarak kendi felsefesi yaymak için icra köylere gidiyor, benim insanım hastanelere gitmiyor, böyle şey görülmedi efendim ama onun için çıtayı yüksek tutun efendim yoksa çık tın tın tın tın git gel bir diploma bu hayat değil ki bu yani rutin biraz raydan çıkmasını öğrenin raydan çıkmazsanız ömrünüz Pendik ve HaydarPaşa arasında geçer. Buyursunlar Sayın hocan

SORU: Teşekkür ederim çok değerli bilgiler verdiniz şimdi Türkiye'nin içinde bulunduğu fotoğraf çok da iyi görünmüyor. Sizde bunu çok güzel ifade ettiniz. Hindistan Çin Rusya İran'a aktif katılımımızla bir çıkar yol olabilir mi?

KAMRAN İNAN: Şimdi çıkar yol kendinizde. Fakat, Türkiye'nin bir alışkanlığı var. O olmazsa kim? Ben. Büyük potansiyelimiz var. Onu işleteceksiniz. İnsanları heyecanlandıracaksınız, aklına düşünce yerleştireceksiniz, etrafınızdaki 600 milyonluk pazara sahip çıkacaksınız. Türkiye'nin en büyük derdi, "zengin ve güçlü insan doğumundan ölümüne kadar haklıdır",

“fakirde güçsüz doğumundan ölümüne kadar haksızdır” bunu ortadan kaldıracaksınız. 1000 lira borcunuz olsun dışarı çıkamazsınız, 1 milyar borcunuz olsun günde 5 defa çıkıyorsunuz hem de şeref salonuna çıkıyorsunuz. Öyle bir şey olmaz. Türkiye'nin potansiyelini mobilize ettiniz bu kadar insan ve cahil nüfus ki, Avrupa'yı en çok ürkütende o, kaynaklarınızı mobilize etseniz, şöyle bir dev gibi ayağa kalksanız. Hintlilerin yaptığına bakın, ben Hindistan'dan 1981 de geçtim Manila'da bir toplantıdan dönerken uçak arıza yaptı tek bir gece kaldım, bir ay şoku sürdü, 5 yıldızlı otelde banyoya giremedim böceklerden, sabah pencereden baktım sokaklardan ölüleri topluyorlar, çöp yığını için atılan, giren insanlar. Bu memleket bugün 300 bin elektronik mühendisi ihraç ediyor dış dünyaya, en büyük iddia sahiplerinden. Amerika'nın bütün büyük şirketleri bilgisayar işlemlerinin hepsini Hintliler yapıyor. Benim halime bakın, bir teknolojim var mı, yok., kopyacı. Bütün bankalarımızı yabancılar aldı, 3 bankamızı Yunanlılar aldı, bu ihanettir ve hiç kimse rahatsız olmuyor. Takip ettim 3 Türk hesabını çekmiş birisi de benim adım. Öyle parasını iade etmiş bir duyguyla, bir yere varamazsınız beyler, beklenir ki ertesi günü bankanın bütün para sahipleri çeksin, banka kupkuru kalsın, o zaman onlar da çeker giderdi. Ama yok.

BAŞKAN: Öğrencilerde de var, soru buyurun, çocuklar çekiniyor

SORU: Saygılar sunuyorum özellikle söylemek istediğim bir şey var. Herkes bakanlık yapabilir milletvekilliği yapabilir ama herkes devlet adamı olamaz. Öncelikle devlet adamının karşısında durduğum için büyük bir mutluluk duyuyorum.

KAMRAN İNAN: Sağ olun.

SORUNUN DEVAMI : Siz, Türk tarihinde, Türkler, Türk Devletine bağlı kalmış gücünü kavrayabilmiş büyük devlet adamlarından biri olarak Türkiye'nin, Türk dünyası ile olan ilişkilerindeki kopukluğunu bize kısaca arz edebilir misiniz

KAMRAN İNAN: Tabi aslında çok can alıcı bir noktaya parmak bastınız. Sovyetler Birliği'nin dağılması öncesi bütün dünya basını, “gelecek yüzyılın yükselen gücü Türkiye'dir” diye yazıyor. Türk Dünyasının buluşmasının yolu açılıyor ve Türkiye yükselişte, 200 milyon arkasında ve büyük kaynaklara sahip. Bizde öyle düşünüyoruz hatta ilk söyleyenlerden de biriyim, “21 yüzyıl Türk yüzyılı olacak” diye fakat 1, Sovyetler Birliği dağılınca bizim hiçbir hazırlığımız olmadığı ortaya çıktı, bölge hakkında bilgimiz bile yok, 2.si bir avuç Ermenistan, Azerbaycan kardeş devletine tecavüzde bulundu, Türkiye seyirci kaldı. Elçibey acı bir laf söyledi, “iki helikopter istedim onu da vermediler”, hatta beyanlar yapıldı bu kış kıyamette nereye gideceğiz, işin ilginç yanı, aynı zamanlarda da bizim doğuda kış manevralarımız var. Vallahi hiç olmazsa ses çıkarma, onlar da korksunlar hayır, böyle bir durum, konu kardeşlik derken herkes bizi dev olarak görüyordu, yani kardeş Cumhuriyetler. Oraya bakanlıklarda yer bulamayan adamları gönderdik, elçi olmak şansı olamayanları, ikinci sınıf bir şark hizmeti abidesi. Ona rağmen özel sektörümüz zamanla genişledi Nursultan Nazarbayev Ankara'ya gelişinde bir gelişinde 20 milletvekili ile konuştu ve bende vardım dedi ki, “bağımsız devletler Topluluğunu sizin etrafınızda kurmak istiyorduk, kaçtınız ret ettiniz beyler” dedi ve doğrudur. Son dört yıldır bunlar tümüyle gündem dışı kaldı tümüyle, Dikkat edin Türk dünyasından laf yok, yüksek seviyede ziyaretçi yok, hiçbir şey yok, ama buna rağmen karşı bu sefer güneye yöneliş var şimdi.

Türkiye'de bir gelişme var din kardeşliğinin kan kardeşliğinin üstüne çıkışı hadisesi. Şimdi din kardeşlerimizin Sina çöllerinde yaptığını unutmamak lazım, Filistin cephesini unutmamak lazım, din kardeşlerimizin Sedat'ın Rumları silahlandırdığını unutmamak lazım, Cihan Sedat'ın Makarios'un cenaze törenine gitmesini unutmamak lazım, Suudi Arabistan'ın Güney Kıbrıs'taki yatırımlarının Türkiye'den daha fazla olduğunu unutmamak lazım ve bütün bu Arap memleketleri eğitim kitaplarında Türkiye aleyhtarlığı yazıların bulunduğunu bunların bir kısmını hafifletmek çabalarına rağmen hala izlerinin bulunduğunu unutmamak lazım. Şimdi tabi burada sıkıntı şurada, Türk ırkının tabi müttefikleri yok, gelmiş herkesi ürkütmüş, İslam dünyasını, arkasından batı dünyasını, Viyana kapılarını iki defa zorlamış 1529, 1683, Balkanlarda oturmuş 450 yıl kalmışız, Yunanistan'a eğer asimilasyon ve kültür aşılama gitseydik bir tane Yunanlı kalmazdı, dünyada rahat ederdi, onu da yapmamışız alicenaplığımızdan. Binanaleyh, batı dünyası bana karşı böylesine tedirgin, herkes benden rahatsız, dünya savaşından sonra beni Anadolu'dan da çıkarmak istediler. Aslında Lloyd George Yunanlılar'a, İzmir'e çıktıktan sonra 15 Mayıs 1919'da demişler “burası yeter” yok demiş devam edin, “Türkleri oradan da çıkaracağız geldikleri yere gitsinler”. Çok gariptir 3 Nisan 1990'da Financial Times'da yayınlanan bir makale deniyor ki, “Türklerin Avrupa kuruluşlarında bulunması Stalin'in ve komünizmin hediyesidir Stalin öldü komünizm çöktü Türkler ait oldukları yere dönebilirler” ben bu makalenin yazarı şahısla 3

gün sonra Londra Büyükelçiliği'nde görüştüm. Zehir zemberek, babası da zaten papaz Newyork'ta. "Türk dış politikası, Savunma politikası" konularında konferans vermem için beni davet etti. Orada öğrendik ki Amerikan Dışişleri Bakanlığı art arda iki siparişte bulunmuş. Konu şu; önümüzdeki 10 yıl içinde Türk-Amerikan ve Amerikan-Yunan ilişkileri, ne olacak nasıl gelişecek. İki tane Yunanlı orada çalışıyor bu işin içinde, Türkiye'nin haberi bile yok. Siz böyle davranırsanız, dünyayla yarışamazsınız. Yani işin üzücü tarafı ne içerde ne dışarıda kavgası veriliyor devlet savunulamıyor, Avrupa konseyine gidiyorum 500-600 tane insan aleyhimize ki %90'ı Türk ,bu vatanda doğmuş büyümüş insanlar, kendi devletini dışarıda gambazlayıp onların kamçılarıyla dövmek isteyenler. Aynı bölge de kendi 40 bin çalışan Türk var, başkonsolosluk sefareti devreye geçirseydi 5000 tane de onlar getirse bu dengeyi sağlayacağız. 2.5 milyon Almanya'da var bunun 100.000'i yürüse Avrupa ayağa kalkar. 391'de Fransa'da var, bunun 100.000'i Şanzelize'de yürüse Fransızlar bu terbiyesizliği yapamazdı. Bu heyecan da yok kusura bakmayın bu yaşındaki heyecanı gençler de biliyor demek herkesten çok kavgasını veriyorum bu memleketin.

Sayın Bayar'ın bir sözü vardı harika bir "Son nefese kadar milli mücadeleye devam" benim ki sona yaklaşıyor sizin nefesiniz çok, sizler yapın bundan sonra Türkiye'yi sizlere emanet ediyorum, saygılar .